

NATO Üyeleri Terörle Savaşır, Onu Aklamaz

Michael Rubin

19 Ocak 2014 yılında, Türk Emniyeti Suriye sınırına yakın bir bölgede birkaç TIR durdurdu. İnceleme sonrasında, TIR'larda havan topları, top mermileri ve on binlerce mermi bulundu. Tüm bu mühimmatın Suriye'de El-kaide'nin bir kolu olan Nusra cephesine gittiği açıkça belliydi. Türk hükümetinin eline çift taraflı oynadığı şüphelerini gidermesi için bir fırsat geçmişti ama TIR şoförlerini tutuklama yerine Türkiye'nin lideri Recep Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla TIR'ları durduran polisler tutuklandı. TIR'lar aslında Türk istihbaratına aitti. NATO üyesi olsun veya olmasın, bu tür hadiseler istisnadan ziyade kural haline gelmişti zaten. Çok geçmeden, gazeteciler IŞİD'e taşınan Türk silahlarının fotoğraflarını yayınladı. Bunun üzerine Erdoğan, ortadaki düşmana yardım edenlerden ziyade, onu yayınlayan editörlerden özünü aldı.

Türkiye'nin bir terör sorunu var, ama bu sorunun Erdoğan tarafından ülkeye iadesi istenen sürgündeki İslam alimi Fethullah Gülen'in takipçileriyle bir alakası yok. Gülen'in günahı bağımsızlık istemektir, terör değil. Ne yazık ki Türk lobciler ve diplomatlar tarafından onlarca yıl Batı ile işbirliğine vurgu yapılan Türkiye artık yok.

Aşağıdaki Durumları Hesaba Katalım:

2006 yılında, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği Hamas'a terör faaliyetlerini bırakana ve İsrail'i tanıyana kadar tecrit politikası uygularken, Erdogan sadece Hamas ile iletişim kurmakla kalmamış, kendi özel misafiri olarak en önde gelen Hamas militanı Halid Meşal'a davetini iletmişti. Aslında tek sorun Erdoğan değildi. Türk lider sonrasında Hamas siyasi lideri İsmail Haniye'yi Ankara'ya davet etmişti ve terörist grup lideri Türk parlamentosuna girdiğinde ayakta coşkuyla alkışlanmıştı. Sonraki yıllarda Türk hükümetinin Hamas'a desteği yürüttüğü farklı terör faaliyetlerine rağmen giderek arttı.

Tek sorun Hamas da değildi. Türkiye'de 2007 yılında Hizbullah'a yüzlerce roket taşıyan bir tren raydan çıkmıştı. Tren manifestosunda taşınan yükün inşaat malzemesi olduğu yazıyordu. Türk yetkililer bu olayı halının altına süpürmek istedi ama bu olay Erdoğan'ın batı karşıtı terörü kendi çıkarı ya da ideolojisi uğruna desteklediğini gözler önüne sermişti. Tüm bunlara rağmen, Batılı diplomatlara Avrupa'ya dönük bir gelecek için çalıştığı mesajını vermekten de geri kalmamıştı.

Türkiye'nin parmak izleri sadece Orta Doğu'daki terörle sınırlı değil. Mali'nin kuzeyinde El Kaide'nin işgal ettiği 150,000 mil karelik bölgenin kurtarılması için Mali'ye destek olmak adına ülkeye Fransız askerlerinin girmesi üzerine Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen Türk elçisi Ahmet Kavas "El Kaide terörden çok farklıdır" diye bir açıklama yapmış ve asıl teröristlerin Fransız askerler olduğunu ima etmişti.

2014 yılında Nijerya'nın doğusundaki bir okuldan Boko Haram teröristleri tarafından 300 kız öğrencinin kaçırlması olayından hemen önce, sızan bir telefon dinlemesi kaydında, bir Türk

Hava Yolları özel sekreterinin radikal İslamcı militanlara uçaklar ile silah taşınması konusunda bazı çekincelerinin olduğunu Erdoğan'ın bir yardımcısına anlattığı ortaya çıktı. Geçen yıl sonlarına doğru Erdoğan'ın damadı ve aynı zamanda Türkiye'nin enerji Bakanı Berat Albayrak'a ait 50,000'den fazla emailin Wikileaks'de açığa çıkmasıyla, Erdoğan ailesinin IŞİD'den doğrudan petrol satın alarak kazanç elde ettikleri de ortaya çıkmış oldu. Bu arada Erdoğan'ın oğlunun o vakitte El-kaide finansörü olduğu bilinen bir şahısla görüşürken çekilen fotoğrafları basına sızdı.

Türkiye, geçmiş yıllardan kalan itibarını kullanarak – ve onlarca Kongre üyesi ve diplomatlar hala Türkiye'nin NATO'daki önemli rolünden ve olumlu Avrupa ilişkilerinden bahsederken - Erdoğan ülkeyi tamamen değiştirdi. Siyasi pragmatizm adına hiçbir şey bırakmadı, kendi ideolojisi ve çıkarı uğruna İslamcı terörizmi destekledi. Ama artık sorun tek adamla sınırlı değil: 13 yıldır iktidarda olan Erdoğan Türk toplumunu tamamen değiştirdi. İstihbarat servisi, emniyet ve bürokrasi onun kontrolü altında artık. Türkiye'nin içine karıştığı operasyonlarda yaptığı faaliyetler rastgele değil kasten yapılan faaliyetlerdir.

Basitçe söylemek gerekirse, Türkiye Akdeniz'de yer alan bir Pakistan haline dönüştü. Türk Diplomatları bir taraftan teröre karşı savaşalım diyerek hakkı söylerken diğer taraftan yapılan faaliyetler tam tersini göstermektedir. Kabul gören objektif standartlara göre, Amerika Dış İşleri Bakanlığı, Türkiye'yi teröre destek veren ülke olarak ilan etmelidir. Bundan sonra Türkiye ile ortaklığı devam ettirmek ise tehlikeli: Avrupa istihbarat servisleri çok kısa süre önce Türk meslektaşlarını Hollanda, Almanya ve İsviçre'de siyasi muhalifler aleyhine istihbarat toplarken yakaladı. Belgeler, Türk istihbaratının aynı şekilde Amerika'da da istihbarat çalışmaları olduğunu gösteriyor.

Peki Türkiye NATO üyesi değil mi? Evet, ama bu örgütün üyeleri terörle savaşır, onu aklamaz. Aslından uzak olan Türkiye'ye karşı siyaset yapmak diplomatik olarak çok kolay olabilir ama aynı zamanda çok tehlikeli. Artık gerçeklerle yüzleşme zamanı geldi.

• *Michael Rubin Amerikan Teşebbüs Enstitüsü'nde akademisyen olarak çalışmaktadır ve problemleri rejimlerle Amerikan diplomasinin tarihinin anlatıldığı Şeytanla Dans (Encounter, 2015) isimli kitabın yazarıdır.*